

Lublin, dn. 05.10.2019 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach
ul. P. S. Wyszyńskiego 2, 44-100 Gliwice**

za pośrednictwem:

Prezesa Sądu Okręgowego w Katowicach
ul. Francuska 38, 40-028 Katowice

skarżący:

Stowarzyszenie Prawo na Drodze
ul. Czeremchowa 18/91, 20-807 Lublin
KRS 0000416397

reprezentowany przez:

Prezesa Zarządu – Prof. zw. dr hab. Artura
Mezglewskiego
ul. Czeremchowa 18/91, 20-807 Lublin
PESEL: 60032206470

organ:

Prezes Sądu Okręgowego w Katowicach.

Wpis: 200 zł

SKARGA

Działając w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia Prawo na Drodze, na podstawie art. 50 § 1 p.p.s.a. **zaskarżam w całości** decyzję Prezesa Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 6 września 2019 r., nr Adm-051-2/19 w przedmiocie utrzymania w mocy decyzji Wiceprezesa Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 21 sierpnia 2019 r., znak Adm.008-140/19 w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej, a doręczonej w dniu 12 września 2019 r.

Zaskarżonej decyzji zarzucam naruszenie:

- 1) przepisów prawa materialnego art. 10 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. w zw. z art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, w zakresie jakim przepisy te zawierają normatywną

gwarancję prawa do informacji publicznej, poprzez nieuprawnione ograniczenie tego prawa;

- 2) przepisów prawa materialnego art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2016 poz. 1764, dalej jako „u.d.i.p.”) poprzez błędne przyjęcie, że wnioskowana informacja stanowi informację przetworzoną wobec której nie istnieje szczególnie istotny interes publiczny;
- 3) art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2017 poz. 1257, dalej jako „k.p.a.”), poprzez naruszenie zasady prawdy obiektywnej, w szczególności zaś niepodjęcie przez organ niezbędnych kroków do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, czym naruszono zasadę wnikliwego wyjaśnienia sprawy, poprzez niewykazanie, że żądanie dotyczy informacji przetworzonej;
- 4) art. 11, art. 107 § 1 i 3 k.p.a., w zakresie niewyjaśnienia dlaczego żądana informacja jest informacją przetworzoną oraz w wyniku niespełnienia przesłanki formalnej odmowy udostępnienia informacji, poprzez brak właściwego uzasadnienia faktycznego.

wnoszę o:

- 1) rozpoznanie skargi na rozprawie;
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji Prezesa Sądu Okręgowego w Katowicach oraz poprzedzającej ją decyzji Prezesa Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach;
- 3) zasądzenie na rzecz Stowarzyszenia Prawo na Drodze zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

I. Stan faktyczny:

Stowarzyszenie Prawo na Drodze wnioskiem z dnia 29 lipca 2019 r., wystąpiło do Prezesa Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach o udostępnienie informacji publicznej w postaci wszystkich postanowień Sądu o przyznaniu biegłemu Andrzejowi Jąderko o przyznaniu biegłemu wynagrodzeń lub innych należności w latach 2015, 2016, 2017 i 2018. Alternatywnie wskazało o udostępnienie innych

dokumentów, z których będzie jasno wynikało w jakich sprawach biegły opiniował oraz jakie wynagrodzenie, czy też inne należności otrzymał.

Następnie Prezes ww. sądu wezwał wnioskodawcę do wykazania szczególnego interesu publicznego w celu uzyskania informacji przetworzonej. Wnioskodawca w odpowiedzi wskazał, że jest to informacja prosta, a zatem wezwanie jest bezprzedmiotowe.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2019 r., znak Adm.008-140/19 Prezes Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach „wydał” decyzję nr 10/19 w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej. W uzasadnieniu tejże decyzji stwierdził, iż wniosek dotyczy informacji przetworzonej, bowiem realizacja wniosku wiązałaby się z koniecznością przeanalizowania spraw pod kątem uzyskania danych (w postaci żądanych kopii postanowień). Ponadto wskazał, iż Sąd nie prowadzi odrębnych statystyk dotyczących poszczególnych biegłych w zakresie przyznanego im wynagrodzenia bądź innych należności

Od powyższej decyzji, Stowarzyszenie wniosło odwołanie, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. oraz obrazę przepisów postępowania art. 6 w zw. z art. 7 k.p.a. oraz art. 8 k.pa. Uzasadniając środek zaskarżenia wnioskodawca wskazał, iż nie wnosił o udostępnienie jakichkolwiek statystyk, ani wykonywanie określonych prac analitycznych, które nosiły by cechy przetwarzania. Dodatkowo organizacja społeczna wskazała, że od innych prezesów sądów rejonowych bez problemu uzyskiwała kopie postanowień o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu. Ponadto skarżący wskazał, że organ nie wykazał, że ma do czynienia z informacją przetworzoną.

Prezes Sądu Okręgowego w Katowicach rozpoznał odwołanie i decyzją z dnia 6 września 2019 r. utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję. Organ II instancji w uzasadnieniu swojej decyzji wskazał, że z informacją przetworzoną mamy do czynienia w sytuacji gdy organ nie posiada żądanej informacji na dzień złożenia wniosku i zmuszony jest podjąć dodatkowe czynności, w tym zebranie lub zsumowanie informacji znajdujących się w posiadaniu organu. Podkreślił, że konieczna jest analiza akt sprawy znajdujących się w Sądzie w latach od 2015 do 2018 r. i selekcja ich pod kątem czy zawierają pozostające w zainteresowaniu wnioskodawcy informacje, a więc postanowienia o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu, które wskazują jakie wynagrodzenie czy inne należności otrzymał. Dalej

wskazał, iż pracownicy musieli by podjąć nie tylko intelektualny wkład w stworzenie informacji, ale również poświęcić odpowiednią ilość czasu i nakładu pracy.

Dalej organ II instancji stwierdził, iż aby takiej informacji udzielić należałoby z ogółu spraw toczących się przed Sądem Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach w ww. latach wyodrębnić te, które zawierają postanowienie o dopuszczeniu opinii biegłego. Potem zaś dokonać ich selekcji aby można stwierdzić, że zawarte w aktach tych postanowienia dotyczą wynagrodzeń przyznanych Biegłemu Andrzejowi Jąderko i następnie wyodrębnione postanowienia przesłać wnioskodawcy.

II. Uzasadnienie prawne:

Definiując pojęcie informacji publicznej prostej, należy odwołać się do rozważań WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt IV SA/Gl 1241/17, który wskazywał, iż za informację prostą uznano taką informację, której zasadnicza treść nie ulega zmianie przed jej udostępnieniem. Może być ona pozbawiona danych wrażliwych, podlegających ochronie (np. danych osobowych), nie staje się jednak przez to informacją przetworzoną. Informacja prosta nie zmienia się w informację przetworzoną przez proces anonimizacji, bo czynność ta polega jedynie na jej przekształceniu, a nie przetworzeniu (zob. wyrok NSA z 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt I OSK 792/11). Również wtedy, gdy organ administracji publicznej posiada w swoich zbiorach dane objęte wnioskiem, wykonanie prostych czynności technicznych polegających na zliczeniu decyzji nie może być uznane za przetworzenie informacji publicznej (zob. wyrok NSA z 9 grudnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1798/10).

Natomiast w przypadku informacji przetworzonej występują dwie odmienne sytuacje. Pierwsza z nich ma miejsce wtedy, gdy informacja przetworzona jest jakościowo nową informacją, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są materiały znajdujące się w posiadaniu zobowiązanego. Wytworzenie takiej informacji wymaga podjęcia przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej określonego działania intelektualnego w odniesieniu do odpowiedniego zbioru znajdujących się w jego posiadaniu informacji i nadania skutkom tego działania cech informacji publicznej (zob. wyrok WSA w Krakowie z 26 września 2005 r., sygn. akt II SA/Kr 984/05, LEX nr 869735). Przetworzeniem informacji jest zebranie lub zsumowanie, często na podstawie

różnych kryteriów, pojedynczych wiadomości, znajdujących się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego. Te pojedyncze wiadomości mogą być ze sobą w różny sposób powiązane i mogą występować w różnej formie. Przetworzenie jest równoznaczne z koniecznością odpowiedniego zestawienia informacji, samodzielnego ich zredagowania związanego z koniecznością przeprowadzenia przez zobowiązany podmiot czynności analitycznych, których końcowym efektem jest dokument pozwalający na dokonanie przez jednostkę samodzielną interpretacji i oceny (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z 19 grudnia 2005 r., sygn. akt IV SAB/Wr 47/05).

W niniejszej sprawie z taką sytuacją nie mamy do czynienia. Stowarzyszenie wniosło o udostępnienie kopii postanowień, które są w posiadaniu podmiotu. Podmiot nie musi na nich dokonywać żadnych czynności intelektualnych ani analitycznych. Z informacją przetworzoną moglibyśmy mieć do czynienia, gdyby stowarzyszenie zażądało udostępnienia określonych danych z tychże postanowień np. samej kwoty wynagrodzenia biegłego, albo zsumowania tych wynagrodzeń.

Stowarzyszenie ponadto wskazuje, że w pewnych wyjątkowych sytuacjach informacja przetworzona nie musi się wiązać z wytworzeniem nowej informacji. Ma to miejsce wtedy, gdy żądanie obejmuje dane publiczne, których przetworzenie może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniu na potrzeby wnioskodawcy. Tym samym również suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ, czasochłonności, liczby zaangażowanych pracowników – może być traktowana jako informacja przetworzona (zob. np. wyrok NSA z dnia 5 marca 2015 r., I OSK 863/14; wyrok NSA z dnia 4 sierpnia 2015 r., I OSK 1645/14; wyrok NSA z dnia 9 sierpnia 2011 r., I OSK 977/11);

Niewątpliwie taka sytuacja miałaby miejsce, gdyby Sąd musiał przeglądać wszystkie sprawy, aby wydobyć żądane postanowienia, jednakże w niniejszej sprawie taka konieczność nie zachodzi. Wynika to z kilku okoliczności, po pierwsze informacją powszechnie dostępną jest specjalność biegłego – z listy biegłych sądowych przy Sądzie Okręgowym w Katowicach wynika, że biegły ten opiniuje w sprawach „pomiaru prędkości pojazdów”, czyli w sprawach o przekroczenie dopuszczalnej prędkości, a dokładniej w sprawach o wykroczenie z art. 92a Kodeksu

wykroczeń. Już z tego powodu błędne jest przekonanie obu organów, że Sąd musiałby przeszukać wszystkie postępowania, aby wydobyć żądane informacje. Ponadto bezspornym jest, że każdy funkcjonujący Sąd w kraju, ma nie tylko sądy powszechne, ale również sądy administracyjne **posiadają oprogramowanie umożliwiające wyszukiwanie wydawanych orzeczeń czy to wyroków**, czy też postanowień po imieniu i nazwisku osoby, której dotyczy określone rozstrzygnięcie, co pozwoliłoby w prosty sposób określić, ile postanowień zostało wydanych wobec biegłego Jąderki.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 u.d.i.p. odmowa udostępnienia informacji publicznej przez organ administracji publicznej następuje w drodze decyzji. Stosownie zaś do art. 16 ust. 2 u.d.i.p. do decyzji tej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyjątkami wskazanymi w tym przepisie. Oznacza to, że decyzja musi zawierać wszystkie niezbędne elementy wymienione w art. 107 § 1 k.p.a., a więc m.in. uzasadnienie faktyczne i prawne (art. 107 § 1 pkt 6 k.p.a.). Uzasadnienie decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej powinno spełniać wymogi określone w art. 107 § 3 k.p.a. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt IV SA/Po 366/17, LEX nr 2326408 wskazuje, iż *„Okoliczność, że istnieje w systemie obowiązującego prawa norma będąca podstawą do tego aby odmówić dostępu do informacji publicznej nie oznacza zaś, iż można z tej normy korzystać w dyskrejonalny sposób, w oderwaniu od realiów sprawy. Jeżeli jakaś informacja nie może zostać udostępniona, to organ zobowiązany jest precyzyjnie przeanalizować jakiej ilości informacji dany wniosek dotyczy i ustalić, jakie informacje podlegają ochronie.”*

W rozpatrywanej sprawie, organ pierwszej instancji wyjaśnił, że żądana przez skarżącego informacja publiczna ma charakter informacji przetworzonej, ponieważ udostępnienie informacji wiązałoby się z koniecznością przeanalizowania spraw pod kątem uzyskania wnioskowanych informacji, wskazując ogólnikowo, że sąd nie prowadzi odrębnych statystyk dotyczących poszczególnych biegłych w zakresie przyznanego im wynagrodzenia. Natomiast organ drugiej instancji w uzasadnieniu

wydanej decyzji ograniczył się do przytoczenia poglądów doktryny i orzecznictwa sądów administracyjnych oraz ogólnikowego stwierdzenia, że konieczna jest analiza spraw od 2015 do 2018 r. i selekcja ich pod kątem informacji, które były w zainteresowaniu wnioskodawcy oraz podzielił stanowisko organu I instancji, że organ nie prowadzi odrębnej statystyki, a działania jakie musieliby podjąć pracownicy wymaga intelektualnego wkładu w stworzenie wnioskowanej informacji, oraz poświęcenia odpowiedniej ilości czasu i nakładu pracy.

Jednakże w uzasadnieniu decyzji organ odwoławczy nie wskazał, z jakich względów uznał, że wnioskodawca żądał udostępnienia informacji publicznej przetworzonej. Na podstawie uzasadnienia decyzji organu odwoławczego nie sposób zweryfikować, czy istotnie w niniejszej sprawie mamy do czynienia z informacją przetworzoną w rozumieniu wypracowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych. Uzasadnienie decyzji odmawiającej udostępnienia informacji publicznej, powinno zostać tak skonstruowane, aby można było ocenić rzetelność twierdzeń organu, że żądana informacja jest rzeczywiście informacją, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Nie jest wystarczające przytoczenie poglądów doktryny i orzecznictwa sądów administracyjnych oraz potwierdzenie słuszności stanowiska organu pierwszej instancji. Zawarte w uzasadnieniu decyzji organu stwierdzenie jest bardzo ogólnikowe, bez jakiegokolwiek odniesienia się do treści konkretnego wniosku skarżącego i zasad gromadzenia informacji przez organ, aby stwierdzić, czy w niniejszej sprawie mamy do czynienia z informacją przetworzoną. **Organ nie przedstawił żadnych argumentów w odniesieniu do wniosku skarżącego, że żadaną informację uznać należy za informację przetworzoną.** Dlatego taka kwalifikacja była arbitralna i nie poddawała się jakiegokolwiek weryfikacji, ani przez skarżącego ani przez Sąd.

W szczególności organy w sprawie nie wzięły pod uwagę wskazywanych wyżej okoliczności, które były organowi znane z urzędu, tj. specjalności biegłego i w jakich sprawach mógł on opiniować, brak jest także odniesienia ile takich spraw tj. o wykroczenie z art. 92a k.w. było prowadzonych w sądzie rejonowym, a w szczególności ile orzeczeń tenże Sąd wydał w takich sprawach w poszczególnych latach. Ponadto nawet w przypadku ustalenia, że takich spraw była taka ilość, która tworzyłaby informację przetworzoną, ponadto Sąd miał możliwość wyszukania orzeczeń, których adresatem jest konkretna osoba, powinien więc sprawdzić ile postanowień wydał wobec osób o imieniu i nazwisku Andrzeja Jąderko. Należy

podkreślić, iż organy nie mogą sobie dowolnie wybierać sposobu wyszukiwania informacji w taki sposób aby była ona jak najbardziej dla nich uciążliwa, praco i czasochłonna, ażeby osiągnąć przesłankę odmowy udostępnienia informacji określonej w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Organy powinny dokonać tej czynności w jak najprostszy, w jak najmniej kosztowny i najmniej uciążliwy sposób. Przemawia za tym okoliczność, że prawo do informacji stanowi prawo konstytucyjne, to ustawy określające tryb dostępu do informacji powinny być interpretowane w taki sposób, aby gwarantować obywatelom i innym osobom oraz jednostkom szerokie uprawnienia w tym zakresie, a wszelkie wyjątki winny być rozumiane wąsko (por. wyrok TK z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt K 8/15; wyrok NSA z dnia 21 lipca 2011 r., sygn. akt I OSK 678/11).

Powyższe działanie Sądu należy uznać jako nadinterpretację normy określonej w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., która doprowadziła do nadmiernego ograniczenia dostępu do informacji publicznej, co więcej *„prawo dostępu do informacji publicznej powinno być interpretowane na korzyść podmiotu ubiegającego się o daną informację i w sposób umożliwiający jej udostępnienie chociażby w części”* (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 marca 2014 r., sygn. akt VIII SA/Wa 984/13). Warto również zwrócić uwagę, że *„jedynie fragmentaryczna odpowiedź na pytania obywatela, choć wygodna z punktu widzenia urzędników nie załatwia sprawy o dostęp do informacji publicznej”* (zob. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. akt II SAB/Gd 80/16).

Organy więc nie podjęły w tym zakresie wszelkich niezbędnych kroków do wyjaśnienia sprawy, nie zebrały i nie rozpatrzyły w wyczerpujący sposób materiału dowodowego, dopuszczając się tym samym naruszenia art. 7 i 77 k.p.a., takie stwierdzenia organu należy również uznać za dowolne, a jako takie naruszające art. 80 k.p.a. Natomiast w zakresie zakwalifikowania danej informacji publicznej do grona informacji publicznej przetworzonej nie wystarczy powołać się na definicje tego pojęcia oraz na orzecznictwo sądów administracyjnych w tym zakresie, ale należy wykazać, iż w tym konkretnym przypadku żądana informacja wykazuje cechy informacji przetworzonej, poprzez dokładne wskazanie na konkretne czynności niezbędne do jej udostępnienia i jednocześnie wykazanie, iż dokonanie takich czynności obiektywnie wskazuje na wyjątkowe nakłady pracy, a także że przeprowadzenie takich czynności jest niezbędne i nie można udostępnić informacji w inny, prostszy sposób.

Tym samym działanie Sądu doprowadziło do naruszenia art. 107 § 1 pkt 6 w zw. z art. 107 § 3 k.p.a., bowiem uzasadnienie decyzji odmawiającej udostępnienia informacji publicznej na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., iż stanowi ona informację przetworzoną powinno zawierać argumentację na okoliczność spełnienia w sprawie przesłanek formalnych i materialnych takiej decyzji. Ogólne i pozorne uzasadnienie decyzji świadczy o tym, iż decyzja podlega uchyleniu, bowiem uzasadnienie decyzji nie spełnia wymogów określonych w art. 11 i art. 107 § 3 k.p.a., jak wskazał WSA w Poznaniu ww. orzeczeniu *„uzasadnienie rozstrzygnięcia organu odmawiającego udzielenia wnioskowanej informacji publicznej z powołaniem się na złożony jej charakter winno zostać tak skonstruowane, aby można było ocenić rzetelność twierdzeń, iż żądana informacja jest informacją o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. W przeciwnym razie wnioskodawca pozbawiony byłby realnej ochrony. Brak wyczerpującego wyjaśnienia powyższych kwestii uniemożliwia kontrolę Sądu prawidłowości dokonanej przez organ oceny kwalifikacji z punktu widzenia informacji przetworzonej.”*

Na marginesie Stowarzyszenie wskazuję, iż z identycznym zapytaniem wystąpiło do 30 innych sądów, które nie miały problemu z udostępnieniem wnioskowanych informacji, zapewne dlatego iż wyszukały postanowienia o wynagrodzeniu biegłego po jego imieniu i nazwisku. Kopie pism 30-tu Prezesów Sądów stanowiących wykonanie wnioskowanej informacji publicznej – **w załączeniu**. W szczególności Prezesi poniżej wykazanych sądów nie żądali wykazania interesu społecznego, a żądane informacje (poza jednym wyjątkiem) udostępnili w terminie ustawowym.

Biorąc pod uwagę powyższe wnoszę jak w *petitum*.

Załączniki:

1. *Odpis skargi,*
2. *Statut Stowarzyszenia Prawo na Drodze,*
3. *Odpis KRS Stowarzyszenia Prawo na Drodze.*
4. *Potwierdzenie uiszczenia wpisu (dokument bankowy)*

5. *Pisma Prezesów Sądów wykonujące wniosek o udostępnienie informacji publicznej o identycznej treści, jak ta, która stanowi przedmiot niniejszego postępowania:*

- 1) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 12 sierpnia 2019 r., A—0144-35/19;*
- 2) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 27 września 2019 r., Adm.-058-39/19*
- 3) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 26 września 2019 r., A-091-33/19;*
- 4) *Pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Żaganiu z dnia 21 września 2013 r., OA-175-061-22/2019;*
- 5) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 9 sierpnia 2019 r., Adm.-058-32/19;*
- 6) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 27 września 2019 r., Adm.058-23/19;*
- 7) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli z dnia 3 sierpnia 2019 r., Adm.01243-162/19'*
- 8) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Tychach z dia 18 września 2019 r., Dz. Og. 76/19,*
- 9) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 5 sierpnia 2019 r., Adm.-0175-26/19,*
- 10) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Sosnowcu z dnia 13 września 2019 r., Adm.05/051/305/19,*
- 11) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 26 września 2019 r., Adm.-058-42/19,*
- 12) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 19 września 2019 r., Adm.058/19/19,*
- 13) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 13 sierpnia 2019 r., Prez-0040-86/19,*
- 14) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Oleśnie z dnia 13 sierpnia 2019 r., A-061-22/19,*
- 15) *mail z sekretariatu Prezesa Sądu Rejonowego w Mysłowicach z dnia sygn. Adm.008-97/19;*

- 16) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 10 września 2019 r., Przech/1676/19 Ps.Og.,*
- 17) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 2 października 2019 r., SSA-0153-32/19,*
- 18) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 14 sierpnia 2019 r., Adm.058-125/19,*
- 19) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 19 sierpnia 2019 r., A.0008-47/19 ,*
- 20) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 12 sierpnia 2019 r., Adm.0105-43/19,*
- 21) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Cieszynie z dnia 20 września 2019 r., Inf.P.-40/2019,*
- 22) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 19 sierpnia 2019 r., ASR 061-111/19,*
- 23) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 14 sierpnia 2019 r., Adm.0102-95/19,*
- 24) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 19 sierpnia 2019 r., Adm. 4017-129/19,*
- 25) *pismo Prezesa Sądu rejonowego w Gliwicach z dnia 26 sierpnia 2019 r., Adm.058-48/19,*
- 26) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 28 sierpnia 2019 r., A-060-130/19,*
- 27) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju z dnia 25 września 2019 r., Adm.-058-29/19,*
- 28) *mail z sekretariatu Prezesa Sądu Rejonowego w Jaworznie,*
- 29) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 lipca 2019 r., A-061-47/19,*
- 30) *pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 9 sierpnia 2019 r., Adm.0144-32/19.*